

Phân tích chi tiết giếng nước, ngọc trai trong Truyện An Dương Vương và Mị Châu - Trọng Thủy, hình ảnh đắt mang nhiều giá trị ý nghĩa đối với truyền thuyết này. Tham khảo hướng dẫn làm bài của Đọc tài liệu để nắm được cách làm dạng bài này em nhé!

ngữ văn 10

*Phân tích chi tiết giếng nước, ngọc trai
trong Truyện An Dương Vương*

Đề bài: Phân tích chi tiết giếng nước, ngọc trai trong Truyện [An Dương Vương và Mị Châu - Trọng Thủy](#).

Ý nghĩa hình ảnh Ngọc trai - giếng nước

+ Hình ảnh Ngọc trai - giếng nước là chi tiết hư cấu nhằm an ủi lời nguyên của Mị Châu. Nàng không cam tâm phản bội cha nhưng vì còn ngây thơ, nhẹ dạ nên đã mắc lừa Trọng Thủy dẫn đến bi kịch tình yêu.

+ Hình ảnh này không phải để ca ngợi môi tình thủy chung của Trọng Thủy. Trọng Thủy là một tên gián điệp nên cái chết của Trọng Thủy là vì nó, tự nó, cho nó.

+ Bài học của thế hệ sau là cách xử lý mối quan hệ giữa cá nhân và cộng đồng, giữa riêng và chung, giữa tình yêu và đất nước. Phải đặt lợi ích quốc gia dân tộc hài hòa với tình yêu vợ chồng.

>> Tham khảo [dàn ý phân tích chi tiết giếng nước, ngọc trai trong Truyện An Dương Vương](#)

Bài văn mẫu phân tích chi tiết giếng nước, ngọc trai trong Truyện An Dương Vương và Mị Châu - Trọng Thủy

Bài văn mẫu 1

Nhắc đến truyện An Dương Vương, Mị Châu và Trọng Thủy người ta không quên cái kết cục bi kịch kia. Đó hoàn toàn là những cái chết để trả giá cho những việc làm của bản thân mình. Đặc biệt là cái chết của Mị Châu và Trọng Thủy. Một hình ảnh được người ta nhớ đến khi nhắc đến mối tình của hai người đó là ngọc trai và giếng nước. Có thể nói đó là một hình ảnh đắt mang nhiều giá trị ý nghĩa.

Hình ảnh ngọc trai tượng trưng cho Mị Châu. Nàng là một người con gái ngoan hiền nghe lời cha nhưng vì quá ngây thơ nhẹ dạ cả tin mà nàng đã trở thành kẻ phản đồ làm cho thành bị chiếm nước Âu Lạc bị mất. Người cha của cô thì phải xuống biển cùng với thần rùa Kim Quy. Trong cái xã hội người ta chuộng đất nước như thế việc cô vô tình trở thành kẻ phản đồ phản nước đã buộc cha cô tuốt gươm chém đầu cô không thương tiếc. Vì theo quan niệm của người xưa tuy "hồ dữ không ăn thịt con" nhưng một khi đã phản lại quốc gia thì thân đến đâu cũng phải nhận cái chết làm kết cục. Mị Châu chết mà không biết tại sao. Và có lẽ chính vì thế mà khi nàng chết nàng hóa thành ngọc trai để thể hiện tấm lòng trong trắng của mình. Viên ngọc ấy thể hiện sự trong sáng trong tình yêu cũng như trong tình cha con đất nước của Mị Châu. Nàng yêu rất thật, hiếu thảo chứ không hề có hai lòng.

Còn về phần giếng nước kia chính là tấm gương phản chiếu hội tụ tất cả những tội lỗi mà Trọng Thủy mắc phải. Suy cho cùng thì Trọng Thủy cũng vì hiếu với cha cho nên đã lừa dối nàng Mị Châu chứ trong thật tâm chàng cũng yêu thương nàng một cách rất thật lòng. Sau những gì mà Trọng Thủy đã làm cũng như chứng kiến cái chết của người vợ mình, người mà mình ngày đêm đầu ấp tay kề thương yêu hết mực Trọng Thủy như ý thức được cái chết kia chính là do bản thân mình gây ra vì thế cho nên anh đã vô cùng ân hận. Cái chết kia ám ảnh anh, khiến anh day dứt. giếng nước như phản chiếu mọi lỗi lầm ấy khiến cho anh nhìn vào đó mà lòng không yên chàng quyết định nhảy xuống đó tự tử. Phải chăng chàng đã dùng giếng nước kia để rửa sạch những tội lỗi của bản thân mình?

Theo như trong truyền thì khi người ta lấy nước giếng ấy rửa ngọc thì càng rửa càng sáng. Với quan niệm yêu nước thì cha ông ta sẽ không bao giờ sáng tạo nghệ thuật để ngợi ca những ai đưa họ đến bị kịch mất nước. Vậy nên ở đây ta hiểu rằng ý nghĩa của hình ảnh nghệ thuật kia nhằm để nói đến tình yêu sự tha thứ của Mị Châu và Trọng Thủy. Người chồng kia đã cảm thấy ăn năn và quyết định tìm đến cái chết để chuộc mọi lỗi lầm. Ngọc kia càng rửa càng sáng thể hiện sự tha thứ của Mị Châu dành cho chàng Thủy. Tình yêu của họ không được đẹp trên trần gian thì sẽ đẹp lúc chết đi. Cái đẹp ấy thể hiện ở tình cảm vợ chồng sắt son bền chặt yêu thương dù cho có ở thế giới bên kia.

Có thể nói hình ảnh kia thể hiện được tấm lòng bao dung của tác giả dành cho những con người mắc phải tội lỗi ấy. Nói một cách khách quan thì ở đây ta thấy trong tình hình chiến tranh của những vị vua thời xưa chính hai người con kia đã trở thành công cụ để cho cha mình thực hiện được mục đích cướp nước của mình. Hai người ấy chính vì thế mà tình cảm vợ chồng bị ảnh hưởng bị làm cho tan nát. Vậy nên sự chết đi hóa thành ngọc trai – giếng nước kia là một lời bênh vực của tác giả dành cho những người con ấy. Họ đâu có được quyền lợi gì trong chuyện ấy mà họ chỉ biết sống trọn tình trọn nghĩa với người thân của mình mà thôi. Mị Châu sống trọn tình với cha nhận lời cưới Trọng Thủy. Nàng sống không lừa dối, không dấu diếm với Trọng Thủy. Còn chàng thì chàng sống trọn tình với cha mình.

Như vậy qua đây ta có thể thấy rằng hình ảnh ngọc trai – giếng nước mang nhiều ý nghĩa sâu sắc của mối tình Trọng Thủy Mị Châu. Cả hai người đều có lỗi nhưng cái lỗi ấy suy cho cùng cũng vì sự trung hiếu, vì tình cảm, sự ngây thơ dại khờ mà thôi. Thật tâm trong lòng họ đều không toan tính gì cả, lòng họ sáng như ngọc trai, trong như giếng nước kia vậy.

Phân tích chi tiết giếng nước, ngọc trai trong Truyện An Dương Vương - [r data-parent="2" id="anc1636421319386"]Bài văn mẫu 2

Truyện An Dương Vương và Mị Châu, Trọng Thủy kết thúc với sự thất bại của Âu Lạc, An Dương Vương đi vào lòng biển, Mị Châu, Trọng Thủy phải chết. Tuy kết thúc có phần đau đớn song câu chuyện không vì thế mà quá bi thương bởi trong sâu thẳm vẫn sáng lên niềm tin, chất nhân văn sâu sắc qua hình ảnh "ngọc trai - giếng nước".

Chúng ta có thể thấy rằng "ngọc trai - giếng nước" vừa là hình ảnh có giá trị thẩm mỹ cao, vừa là một tình tiết đắt xắt về phương diện tổ chức cốt truyện. Nó là sự kết thúc duy nhất hợp lí cho số phận của đôi trai gái Mị Châu, Trọng Thủy, cùng với sự thể hiện tư tưởng, tình cảm, cách đánh giá của nhân dân đối với bi kịch tình yêu này nói chung, nhân vật Mị Châu nói riêng.

Nàng Mị Châu bởi nhẹ dạ, cả tin làm nên nỗi "ơ đồ đắm biển sâu". Nàng đã phải nhận lấy cái chết cho danh nghĩa một kẻ bất hiếu, phản nghịch.. Nhưng sâu xa, tác giả dân gian đã thấu hiểu nỗi lòng một người con gái ngây thơ, trong trắng vì tình yêu đã vô tình gây nên tội mà đã cho nàng được hoá thành những viên ngọc trai. Những viên ngọc trai lấp lánh như đáp lại lời cầu nguyện của nàng trước khi vua cha chém đầu. Nàng không phải là người có lòng phản nghịch muốn hại cha, nàng là người có lòng trung hiếu nhưng vô tình bị người ta lừa dối. Những viên ngọc ấy ẩn sâu trong lớp vỏ trai dưới làn nước đầy bụi bặm vẫn thanh lọc để sáng lên như chính tâm hồn ngây thơ trong trắng của Mị Châu. Ánh sáng ngọc trai ám ảnh tâm trí người đọc, tìm sự chia sẻ, đồng cảm.

Tác giả dân gian đã có tấm lòng vô cùng độ lượng khi thấu hiểu và cảm thông với nàng Mị Châu. Để nàng được toại nguyện biến thành ngọc trai. Sự hoá thân ấy mang theo một ước mơ của nhân dân về những Mị Châu sáng suốt sau này, "vừa say đắm yêu thương vừa luôn luôn cảnh giác".

Nói về Trọng Thủy. Hắn là một kẻ chiến thắng trên phương diện chính trị nhưng lại là kẻ thất bại thảm hại về phương diện tình cảm. Hắn đã mất đi người vợ yêu quý, mất đi sự thanh thản trong tâm hồn và càng ám ảnh hơn chính hắn gây nên cái chết Mị Châu trong trắng, ngây thơ hết lòng yêu thương hắn. Giếng nước ở Loa thành là tấm gương hội tụ và phản chiếu tất cả tội ác mà Trọng Thủy gây nên. Chính ở nơi này hắn nhìn thấy bản chất xấu xa của mình và thực lòng hối cải. Trọng Thủy nhảy xuống giếng tự vẫn, dòng máu hoà dòng nước nơi giếng ngọc là sự chứng nhận cho sự hối cải tội lỗi của hắn.

Từ tương truyền, nếu dùng nước giếng ở Cổ Loa mà rửa ngọc thì ngọc thêm sáng hơn, có người cho rằng, hình ảnh "ngọc trai - giếng nước" là hình ảnh ngợi ca mối tình thủy chung của Mị Châu - Trọng Thủy. Nhưng thiết nghĩ, với tinh thần yêu nước, cha ông ta sẽ không bao giờ sáng tạo nghệ thuật để ngợi ca những ai đưa họ đến bi kịch mất nước. Chỉ có thể lí giải rằng, hình ảnh ngọc sáng hơn bởi ở thế giới bên kia Mị Châu đã tha thứ, hoá giải tội lỗi cho Trọng Thủy. Màu ngọc ấy cũng sáng như tấm lòng yêu thương, vị tha của công chúa Mị Châu. Hư cấu chi tiết này, người xưa còn muốn giảm nhẹ bớt tội lỗi của nàng trong việc mất cảnh giác làm nước mất, nhà tan.

[Phân tích chi tiết giếng nước, ngọc trai trong Truyện An Dương Vương](#)

Đề Mị Châu biến thành ngọc trai, Trọng Thủy tự vẫn nơi giếng nước và đề hình ảnh "ngọc trai - giếng nước" sáng là tạo nghệ thuật đẹp tới mức hoàn mỹ. Đó chính là tấm lòng nhân đạo bao dung, nhân hậu của nhân dân. Nó thể hiện truyền thống nhân văn sâu sắc.

Chúng ta không thể không nhắc tới Trọng Thủy. Một nhân vật với vị trí và bản chất khá phức tạp trong cốt truyện.

Trọng Thủy là con Nam Việt vương Triệu Đà - luôn có âm mưu thôn tính Âu Lạc. Trọng Thủy sang Âu Lạc với mục đích giảng hoà để đánh cắp nỏ thần. Trước lúc cầu hôn Mị Châu, Trọng Thủy chưa hề có cảm tình mà chỉ là toan tính. Đến khi trở thành vợ chồng với Mị Châu, tình yêu của Trọng Thủy mới nảy nở. Nhưng ý thức làm con, làm tôi trung thành trong hấn vẫn lớn hơn. Hấn dối lừa người vợ cả tin, ngây thơ của mình để đánh cắp nỏ thần, thôn tính nước Âu Lạc, dồn An Dương Vương và Mị Châu đến bước đường cùng. Hấn đúng là tên gián điệp nguy hiểm trong cái nhìn của cha ông chúng ta. Hấn xứng đáng phải chịu nỗi ân hận và xé tâm can khi dẫn đến cái chết của người vợ yêu quý. Không có nỗi khổ nào bằng sự day dứt lương tâm. Bản án đích đáng của Trọng Thủy là cái chết trong nỗi ám ảnh. Nhân dân đã bày tỏ thái độ căm phẫn không tha thứ và không đội trời chung với kẻ cướp nước. Kẻ cướp nước sẽ bị toà án lương tâm và lịch sử phán xét, sớm muộn chúng sẽ thất bại thảm hại trong cuộc chiến tranh chính nghĩa bảo vệ độc lập dân tộc, chủ quyền quốc gia. Đây là niềm tin mạnh mẽ của nhân dân trước những thử thách của lịch sử.

Song không vì lòng căm phẫn mà khiến dân gian đánh mất đi truyền thống nhân văn sâu sắc của dân tộc. Hình ảnh "ngọc trai - giếng nước" chính là sự khoan hồng, ân xá cho kẻ đã biết ân hận, khát khao được hoá giải tội lỗi như Trọng Thủy.

Mỗi nhân vật trong truyền thuyết này được nhìn nhận, đánh giá, định đoạt số phận một cách khác nhau. Ở đối tượng này có hơi dễ dãi, (như đối với An Dương Vương) ở đối tượng kia có phần hơi nghiêm khắc (như đối với Mị Châu). Song nhìn chung những nhân vật lịch sử, sự kiện lịch sử ấy đã được cảm nhận ghi lại bằng tất cả lòng nhiệt thành, tự tôn dân tộc. Và nhất là, cái sâu sắc nhất đọng lại sau mỗi số phận nhân vật là tình người, chất nhân văn truyền thống.

Truyện An Dương Vương và Mị Châu - Trọng Thủy là một truyền thuyết đẹp, để lại nhiều ấn tượng sâu sắc trong lòng người đọc. Câu chuyện là một cách giải thích nguyên nhân việc mất nước Âu Lạc. Qua đó nêu lên bài học lịch sử về tinh thần cảnh giác với kẻ thù và cách xử lý đúng đắn mỗi quan hệ giữa riêng với chung, giữa nhà với nước, giữa cá nhân với cộng đồng. Thể hiện chất trí tuệ sắc sảo, bản chất nhân đạo sâu sắc của dân tộc Việt Nam ta.

Xem thêm: [Sơ đồ tư duy Truyện An Dương Vương và Mị Châu - Trọng Thủy](#)

Bài văn mẫu 3

Truyện An Dương Vương và Mị Châu – Trọng Thủy không chỉ thu hút bạn đọc ở nội dung hấp dẫn mà còn bởi hệ thống hình ảnh biểu tượng giàu ý nghĩa. Trong hệ thống những hình ảnh đó ta không thể không nhắc đến biểu tượng: ngọc trai – giếng nước. Một chi tiết nghệ thuật giàu ý nghĩa.

Quân Triệu Đà kéo sang xâm lược Âu Lạc lần hai, An Dương Vương chủ quan không phòng bị nên thất bại thảm hại, mang con gái bỏ chạy. Đến bờ biển bị giặc truy đuổi đến gần, ông cầu cứu sứ Thanh Giang đến cứu, Rùa Vàng hiện lên chỉ: “Kẻ ngồi sau lưng chính là giặc đó”, Mị Châu bị chính cha mình tuốt kiếm giết chết. Trước khi chết nàng có khảng rằng: “Thiếp là phận gái, nếu có lòng phản nghịch mưu hại cha, chết đi sẽ biến thành cát bụi. Nếu mộ lòng trung hiếu mà bị người lừa dối thì chết đi sẽ biến thành châu ngọc để rửa sạch mối nhục thù”. Nàng chết đi, máu chảy xuống biển thành hạt châu. Trọng Thủy đến nơi chỉ thấy còn xác Mị Châu nên đem về an táng, vì nhớ thương, khi tắm tưởng là Mị Châu nên đã lao đầu xuống giếng mà chết. Người đời sau mò được ngọc ở biển rồi rửa với nước giếng ngọc càng sáng thêm.

Về kết cấu tổ chức tác phẩm đây là chi tiết hợp lí với sự phát triển của tác phẩm. Đây là kết thúc hợp lí cho số phận của Mị Châu và Trọng Thủy, thể hiện cách đánh giá của nhân dân đối với bi kịch tình yêu và bi kịch mất nước của cả hai nhân vật.

Mị Châu chết đi, biến thành ngọc châu, đúng như lời khấn của nàng trước khi chết. Vì nhẹ dạ, cả tin, vì quá yêu chồng và ngây thơ nên nàng vô tình trở thành kẻ bất hiếu, mang danh phản nghịch. Số phận của nàng vô cùng đáng thương, bất hạnh. Thấu hiểu cho tấm lòng của người con gái ngây thơ, khờ dại, vì tình yêu nên đã vô tình gây nên tội lớn, nên khi nàng chết, máu xuống biển đã biến thành những viên ngọc lấp lánh. Nó cũng một lần nữa khẳng định tấm lòng trong trắng của Mị Châu, nàng không hề có ý phản nghịch mưu hại cha, đẩy nhân dân vào cảnh mất nước. Vẻ ngọc sáng lấp lánh cũng chính là vẻ đẹp tâm hồn nàng. Hình ảnh ngọc châu được sáng tạo thể hiện sự cảm thông, xót thương của nhân dân với số phận bất hạnh của Mị Châu, là lời minh oan cho nàng.

Đối với Trọng Thủy, Trọng Thủy dù chiến thắng, hoàn thành nghĩa vụ với vua, là một bề tôi trung thành, nhưng Trọng Thủy lại rơi vào bi kịch tình yêu. Trọng Thủy phải sống trong day dứt, dằn vặt vì đã lừa dối người vợ trong trắng, thủy chung. Hình ảnh giếng nước ở Loa Thành cũng chính là tấm gương phản chiếu tội lỗi của Trọng Thủy, hấn nhảy xuống giếng tự vẫn là kết thúc hoàn toàn hợp lí cho những tội lỗi mà mình đã gây ra, thể hiện sự ăn năn, ân hận của Trọng Thủy. Trọng Thủy không được bắt tử hóa như An Dương Vương và Mị Châu, chỉ nhắc đến sau này, nước giếng ấy mà đem rửa ngọc trai thì ngọc trai sáng đẹp hơn, trong sáng hơn. Kết thúc đó cũng thể hiện quan điểm, thái độ của dân gian với nhân vật.

Chi tiết ngọc trai khi rửa ở giếng nước nơi Trọng Thủy tự vẫn là một chi tiết giàu ý nghĩa, một sáng tạo độc đáo của nhân dân ta. Về chi tiết này cũng gợi ra nhiều cách hiểu khác nhau. Có ý kiến cho rằng chi tiết ngọc trai – nước giếng là biểu tượng của mối tình chung thủy: kiếp này không thể trọn vẹn với nhau thì họ hẹn nhau ở kiếp sau. Hiểu như vậy là không thật đúng vì trước khi chết, Mị Châu ngộ ra trong quá trình chung sống với Trọng Thủy, nàng bị dối lừa và trong nàng chỉ còn lòng hận thù. Khi lí trí trở về, không còn nhầm chỗ để trên đầu, nàng không dễ dàng khôi phục tình yêu. Chi tiết ngọc trai rửa ở giếng nước trở nên sáng đẹp hơn chỉ là biểu hiện của sự tha thứ, tha thứ cho Trọng Thủy.

Truyện An Dương Vương và Mị Châu – Trọng Thủy là câu chuyện giàu ý nghĩa từ chính những biểu tượng của nó. Để Mị Châu biến thành ngọc châu, rửa với nước giếng nơi Trọng Thủy chết thể hiện tấm lòng nhân đạo bao dung của nhân dân ta. Trước những lầm lỗi luôn sẵn sàng tha thứ, nhưng đồng thời cũng có hình phạt thích đáng cho những kẻ có tội.

Phân tích chi tiết giếng nước, ngọc trai trong Truyện An Dương Vương - [r data-parent="2" id="anc1636421309362"]Bài văn mẫu 4

Tình yêu- một thứ cảm xúc mạnh mẽ và đầy phức tạp. Tình yêu là sự tin tưởng, và yêu thương mù quáng. Thật vậy, trong tình yêu chẳng có gì là chắc chắn, tình yêu đôi khi mang đến cho người ta nhiều bi kịch, khổ đau. Và bi kịch về tình yêu ấy được thể hiện rất rõ trong mối tình ngang trái của Mị Châu và Trọng Thủy trong truyền thuyết về An Dương Vương và Mị Châu Trọng Thủy. Để hiểu rõ hơn về bi kịch ngang trái ấy sau đây chúng ta cùng ngược dòng thời gian, trở về với quá khứ để tìm về hiểu rõ hơn chi tiết giếng nước, ngọc trai.

Mị Châu, con gái của An Dương Vương, là người thiếu nữ mây ngài, mắt phượng, nhan sắc tuyệt trần. Cuộc đời nàng vẫn êm đẹp và yên bình cho đến khi rơi vào mối nghiệt duyên với Trọng Thủy, con trai của kẻ thù.

Tưởng rằng gặp được hần là cái duyên cái số, là chân ái của cuộc đời mình, tưởng rằng đó là nơi mà mình có thể gửi gắm cuộc đời này thế nhưng tình yêu ấy lại khiến nàng rơi vào bế tắc, trở thành kẻ tội đồ làm xoay chuyển vận mệnh của cả một dân tộc. Yêu là cảm thông, là san sẻ gánh nặng cho nhau, là tin tưởng nhau mù quáng, thật vậy sự thủy chung của người thiếu nữ ấy lại bị kẻ bạc tình kia đem ra làm trò đùa, hần đùa giỡn với tình cảm của nàng, coi nàng như công cụ để phục vụ cho bá nghiệp cướp nước của cha con hần. Và rồi tình yêu ấy kết thúc đầy đau đớn trong sự dối lừa, càng đau xót hơn khi nó còn kéo theo bi kịch nước mất nhà tan, Trọng Thủy đã đạt được mục đích của mình nhưng hần cũng đã chà đạp lên tình cảm của một người rất yêu mình.

Chi tiết giếng nước, ngọc trai nằm ở cuối truyện mang nhiều ý nghĩa sâu sắc. Ngọc trai là hiện thân cho tâm lòng trong sáng, một lòng trung hiếu của Mị Châu, nàng là người đáng thương nhưng cũng là kẻ đáng trách. Sau cùng chỉ vì quá yêu và tin tưởng người chồng của mình nên lòng tin ấy mới bị lợi dụng để rồi rơi vào cảnh nước mất nhà tan, bị chính cha đẻ mình chém đầu. Trước cái giây phút đau đớn ấy nàng đã nguyện cầu: "Thiếp là phận gái, nếu có lòng phản nghịch mưu hại cha chết đi sẽ biến thành cát bụi. Nếu một lòng trung hiếu mà bị người lừa dối thì sẽ biến thành châu ngọc để rửa sạch mối nhục thù". Đó chẳng phải là lời trăng trối, là lời thỉnh cầu cuối cùng của kẻ đã bị người yêu mình rũ bỏ, bị cha đẻ cự tuyệt hay sao. Và rồi lời khấn cầu ấy cũng trở thành hiện thực, chứng minh cho sự trong sạch của nàng, sau khi nàng chết máu chảy xuống biển, trai sò ăn được đều biến thành hạt châu. Ngọc trai cũng trong sáng như tâm hồn nàng vậy, nó là lời minh oan cho con người với số phận nghiệt ngã, đồng thời cũng là sự đồng cảm, là lòng xót thương của nhân dân với Mị Châu, cuối cùng sau khi sự thật được sáng tỏ nàng không còn bị hắt hủi mà đã nhận được sự cảm thông, thương xót với mình.

Mị Châu rơi vào nghịch cảnh và kẻ tội đồ gây nên bao đau đớn cho cuộc đời nàng cũng phải chấp nhận những hình phạt xứng đáng. Tưởng rằng chà đạp lên cuộc đời người khác để đạt được mục đích của mình là sẽ thành thói và không còn gì bận tâm thế nhưng khi Mị Châu chết đi, Trọng Thủy mới nhận ra tình cảm của mình. Thì ra hần không phải là kẻ vô tâm đến thế, tự mình đùa giỡn với tình cảm của người khác thế nhưng hần cũng không ngờ rằng mình lại có tình cảm với Mị Châu. Lúc nàng còn sống, còn ở cạnh thì hần lại buông lời lừa dối làm nàng tổn thương sâu sắc để rồi khi nàng chết đi hần lại hối hận, giằng xé giữa lý trí và con tim, dần vật dầy những ăn năn tội lỗi. Hần xót thương, đau đớn, cảm nhận được sự mất mát, mất đi một người luôn quan tâm và yêu thương hần. Và cái cảm giác tội lỗi ấy đã ám ảnh hần để rồi cuối cùng lại nhảy xuống

[Phân tích chi tiết giếng nước, ngọc trai trong Truyện An Dương Vương](#)

giếng nước tự vẫn kết thúc đời mình. Hình ảnh giếng nước là tấm gương phản chiếu tội lỗi của Trọng Thủy qua đó chúng ta cũng thấy được sự giằng xé đầy đớn đau cho kẻ tội đồ tay nhuốm máu.

Sau này người ta có truyền nhau rằng ngọc trai mà đem rửa ở giếng nước ấy thì trở nên sáng hơn. Qua chi tiết ấy ta có thể hiểu rằng hận thù trong lòng Mị Châu đã được hóa giải. Kiếp trước họ là hai kẻ bất hạnh ở hai thế giới khác nhau nhưng lại vô tình bị cuốn vào vòng quay định mệnh đầy bất hạnh ấy để rồi rơi vào bi kịch. Nhưng sau cùng cũng chẳng thể trách móc ai, hai con người đáng thương mỗi người mang vác trên vai một trọng trách khác nhau, hẳn lừa dối nàng nhưng cũng bị lụy vì nàng. Kiếp trước họ đã đau đớn, đã trả đủ nên kiếp này họ sống với nhau, không còn ân oán hận thù.

Chi tiết giếng nước và ngọc trai là hai chi tiết giàu ý nghĩa góp phần giải quyết mâu thuẫn và mở nút bi kịch cho các nhân vật. Qua đó còn thể hiện thái độ của nhân dân ta, đó là sự khoan dung, là sự cảm thông và thương xót cho những người chịu số phận bất hạnh.

Xem thêm nhiều bài văn mẫu hay:

- [Phân tích nhân vật An Dương Vương](#) trong Truyện An Dương Vương và Mị Châu, Trọng Thủy
- [Phân tích bi kịch mất nước và bi kịch tình yêu trong truyện An Dương Vương](#)

*Trên đây là hướng dẫn làm bài **phân tích chi tiết giếng nước, ngọc trai trong Truyện An Dương Vương** với những bài văn mẫu chọn lọc hay nhất do Đọc tài liệu sưu tầm. Hy vọng đây sẽ là tài liệu hữu ích phục vụ việc học tập của các em. Ngoài ra, các em hãy truy cập doctailieu.com để tham khảo những bài [van mau 10](#) phong phú khác mà chúng tôi đã sưu tầm và tổng hợp nhé. Chúc các em luôn học tốt và đạt kết quả cao!*